

Italija pričela 'tipati' za mir - Rusi razširili ofenzivo

RUSIJA NEVARNA TUDI ZAVEZNIKOM, PRAVI GAYDA

Fašistični urednik povdarja, da prava nevarnost ne grozi zaveznikom od osišča, marveč od Rusije. — Zavezniški krogi pričakujejo še več takih "tipanj" za mir.

Washington, D. C. — Neki švedski časnikar, nastavljen v Rimu, je objavil v svojem listu te dni članek, ki ga je napisal znani fašistični urednik Gayda, o katerem je znano, da dostikrat izrazi uradno mnenje italijanske vlade same. Članek je zanimiv, kajti smatra se, da z njim Italija neka "tipa," ali bi bilo mogoče priti do miru z zapadnimi nasprotnicami, Ameriko in Anglijo.

Ton Gaydovega pisanja, kakor se razvidi iz navedbe omenjenega časnikarja, se je naravnost presenetljivo izpremenil. Dočim je še pred kratkim ta mož bahavo povdarjal, kako bo osišče zdobilo demokracije, se je pa začel zdaj tema očitno približevati in jima namigavati, da se osišči državi ne borite samo za svoj obstoj, marveč, da se bojujete tudi v dobrobit zaveznice, češ, ako bo Rusija zmagala, bo zaveznikom pretela enaka nevarnost od komunizma kakor osišču.

Ali je priporočljivo, tako nekako vprašuje Gayda, da zaveznice nadaljuje z vojno, ko jim vendar od Rusije grozi resnična nevarnost? na kar povdarja, da osišču ne preostane drugega kakor boriti se proti Rusiji do zadnjega, če tudi bi se morda zdel ta odgovor brezupen. Ako osišče kapitulira, pravi Gayda, bo nastala taka beda kakor nikdar prej.

V zavezniških krogih se na ta članek odgovarja, da je najbrž pričakovati od osišča še več takih "tipanj" za mir in, da se utegne to poslužiti tudi cerkvenih krogov, naj ti posredujejo; morda bo skušalo izrabiti tudi sedanji obisk newyorškega nadškofa Spellmana v Vatikanu v to svrhu. Povdarja pa se, da so ti poizkusi preveč prozorni, da bi se mogli resno upoštevati.

VAŽEN DAN ZA CHICAGO

V torek bodo primarne volitve in pričetek registracije.

Chicago, Ill. — Prihodnji torek bo za tukajšnje mesto važen dan, in sicer v dveh ozihih. Pričeka se bodo ta dan vršile primarne volitve za mestnega župana in za aldermane, drugi pa se bo istega dne pričela registracija za živilsko karto št. 2. Volilci bodo imeli dokajšnjo izbiro, kajti priglasi se je precej kandidatov za urade. Glede registracije in abecednega reda, po katerem se bo vršila, pa je bilo objavljeno v podrobnosti na tem mestu že zadnjo soboto. Popovno je pripomniti le še, da bo vpisovanje v publični šoljah in, da je vsakdo dolžan, prinesiti s seboj karto, izdano svoječasno za sladkor.

CHURCHILL DOBIL LEVA V DAR

London, Anglija. — Tukajšnje zoološko društvo je poklonilo Churchillu v dar nekega leva v svojem zverinjaku. Min. predsednik je darilo sprejel, toda pod pogojem, da mu živali ne bo treba držati v svojem uradu ali na svojem domu. Tako bo ostal lev še nadalje v zverinjaku in Churchill je dejal, da ga bo šel kmalu obiskat in se seznaniti z njim.

FINCENM PRIPOROČA, NAJ SE OSAMOSVOJE

Washington, D. C. — Senator Thomas iz Utah je zadnji torek izrazil klic Fincem, naj vržejo proč nemški jarem ter se pridružijo zaveznikom. Opozoril je tudi, da je že čas, da Amerika podvzame korake, da se postavijo v jasnost

NAZNANILO NAROČNIKOM
Zaradi narodnega praznika Washingtonovega rojstnega dne, ki ga obhajamo prihodnji ponedeljek, ne bo izšla torkova številka našega lista.

NAVODILA GLEDE DOHODNINSKEGA DAVKA

Pri sestavljanju davčne tiškovine je dovoljeno odšteti od obdavčljive vsote razne stroške in prispevke, ki so bili plačani tekom lanskega leta. Tako se smejo na pr. odtegniti potni stroški, ki jih je imel kdo v zvezi s svojim delom, in v to je vključena ne samo vozna sama, marveč tudi obedi in stanovanje. Ni pa dovoljeno odšteti voznine za cestno karo ali za bus za vožnjo na delo in z dela, kakor tudi ne za vožnjo, ako se je kdo preselil zaradi dela v kak drugi kraj. — Odtegniti se smejo tudi razni prispevki in darila kakim dobrotelnim ali verskim ustanovam. Sploh vse, kar se plača cerkvi, tudi za sedež, se lahko odšteje. Tudi darila kakim vzgojnim in znanstvenim ustanovam se lahko odtegnejo, ako se te ustanove ne upravlja za privatni dobiček. Ne smejo pa se odtegniti darila posameznim osebam in tudi ne asmesent, plačan društvom za zavarovalnino.

CIANG KAI-ŠEKOVA ŽENA GOST V BELI HIŠI

Washington. — Žena vrhovnega kitajskega poveljnika Čiang Kai-šeka je točasno gost predstavnika in Mrs. Roosevelt. V Washington je prispela zadnjo sredo in na kolodvor je prišel k sprejemu predsednik sam ter se je posetnica tudi peljala z njim v avtomobilu v Belo hišo. Mrs. Čiang je pred nekaj dnevi prišla iz neke bolnišnice v New Yorku, kjer si je zdravila poškodbe, ki jih je zadobila pred petimi leti pri neki avtomobilski nezgodi, ko se je vozila po kitajski bojni fronti.

njeni odnošaji s Finsko, ko ta vzdržuje na svoji zemlji oddelke nemških bojnih sil.

PRIČELI Z NAPADI TUDI PROTI MESTU OREL

Orel ni bil dosti prizadet niti od lanske nemške, niti od letošnje ruske ofenzive. — S tamkajšnjega odseka pa je ogroženo rusko desno krilo, kar je zdaj vzrok za napade.

KRATKE VESTI

— Bern, Švica. — Pred tremi tedni so bili v Parizu aretirani trije časnikarji zaradi nekega članka, napadajočega Lavala in njegovega zeta, grofa Chambruna. Novica o tem pa se je izvedela, tukaj šele zadnjo sredo. Dva aretiranca sta bila med tem izpuščena.

— London, Anglija. — V Angliji se bo potrebovalo za pospravljanje letošnjih pridelkov na farmah najmanj pol milijona pomočnikov. Ako se ti ne bodo prostovoljno prijavili, se bodo morali dobiti potom konškrpcije, je dejal v sredo minister za poljedelstvo.

— Stockholm, Švedska. — Iz Oslo je prišla v sredo vest, da so v nekem mestu imele dan prej nemške čete vojaške vaje, v katerih so se urile, kako odbiti invazijo. Prebivalstvo je moralo med tem ostati v hišah.

V KONGRESU ODKLONILI REGIMENTACIJO DELAVSTVA

Washington, D. C. — Vojaški odbor poslanske zbornice je, kakor se je izvedelo v sredo, zavrgel nedavno stavljeni predlog, po katerem bi se mogla uvesti prava regimentacija delavskih sil, moških in ženskih. Člani odbora so nato postavili poseben pododbor, ki naj napravi osnutek za novi predlog. Predlog, ki je bil zavrnjen, bi dal vladi oblast, da bi lahko postavila na kako delo, ki bi ga ona sama izbrala, vsakega moškega med 18. in 65. letom in vsako žensko med 18. in 50. letom. Zasedanje odbora, na katerem

Moskva, Rusija. — Med tem, ko izvajajo ruske sile stalni pritisk na nemške čete, umikajoče se od odseka pri Harkovu v smeri proti reki Dnjepru, da jim ne puste prilike za ojačenje in za protinapade, so pa obenem razširile svojo ofenzivo še bolj proti severu, namreč v odseku mesta Orel.

Orel je najbolj severna točka, pri kateri se je pričela ruska fronta tekom lanske nemške ofenzive pomikati nazaj, in do te točke je segala tudi sledeča ruska protiofenziva. Na ta način je bilo to mesto nekaj tečaj, na katerem se je južni del fronte obračal, in ni torej mesto dosti obetljivo niti nemške, niti ruske ofenzive.

Pri prodiranju proti Dnjepru pa je s tega odseka ogroženo desno krilo ruske linije in očitno zato so zdaj Rusi podvzeli ofenzivo nanj. Važno pa je to mesto tudi zato, ker bi z njega zavzetjem Rusi lahko otvorili zopet direktno železniško zvezo med severno Rusijo in Ukrajino.

EISENHOWER SKORAJ UJET OD NEMCEV

Alžir. — Na tunizijski fronti so se zadnje dni vršili živahni boji, ko so nazijske čete z močno silo navalile na pozicije, ki so jih držali Amerikanci. Ta napad je bil tako nepričakovano oster, da so bili Amerikanci prisiljeni, umakniti se 22 milj nazaj. Ob tej priliki se je izvedelo, da je general Eisenhower inšpiciral fronto ravno ob času prvega napada in, da se je komaj pravčasno umaknil, da ni bil ujet.

se je razpravljalo ta predlog, je bilo tajno, a, kakor se sliši, je bilo dokaj burno.

VESTI O DOMOVINI

Za spremembo poročajo danes, kako Italijani pišejo o jugoslovanskih četnikih in partizanih. Naravno je, da so ti v njihovih očeh sami komunisti, lopovi, židje in najnižja sodrga sploh.

Kaj Italijani poročajo o borbah v Sloveniji

Znani italijanski časopis "Il Corriere della Sera" je opisal nedavno precej v podrobnosti značaj bojev v Jugoslaviji. Kakor vse laško časopisje, je tudi ta list poln sovrašstva do Jugoslovancev — popis je radi tega v mnogem netočen in prinaša laži ter zlobna obrekovanja. Vendar pa se v njem zrcali zanimiva slika o neizprosnosti bojev, ki jih Srbi, Hrvati in Slovenci vodijo za svobodo svoje domovine.

Corriere della Sera od 20. decembra prinaša izpod peresa publicista Virginio Lilli dolg članek iz Zagreba, v katerem opisuje partizane in trdi, da so v vsakem oziru ravno nasprotno od onega, kar bi se pričakovalo od redne milicije.

To so divje tolpe. Partizani in komunisti nosijo ponajveč stare vojaške uniforme. Včasih stare jugoslovanske vojske, včasih pa uniforme, ki so jih vzeli ubitimi sovražnikom. Na kapi nosijo sovjetsko zvezdo s srpom in kladvom in nad tem znamenjem prekrizane meče. Na uniformi imajo tudi še razne druge znake; na nekaterih majhnih znakih iz bele pločevine so vtisnjena srbska gesla kakor na primer: "Smrt, kri, svoboda", in podobno.

Četniki in nacionalisti pa ne oblečejo vojaških uniform. Često nosijo srbsko narodno nošo. Na kapah imajo ovalen znak z belim orlom na črnem polju in dve lovorjevi vejici, pod orlom pa dva prekrizana meča in lobanjo.

Partizani, komunisti in nacionalistični četniki, vsi so nekakšni živi arzenali. Preko hrbta in okoli pasu nosijo najbolj čudne in krute vrste orožja, ki so si ga kdaj izmislili razbojniki ali vojaki redne vojske. Ob hoku nosijo po dva, tri, pa tudi po štiri nože in včasih celo sekire. Revolverji in pištole vseh kalibrov in vseh mark jim vise preko hrbta. Na njih navadno puške ali pa lahke strojnice. Značilen je način kako nosijo ročne granate. Človek bi mislil, da so lampijončki ali pa sadje, ki visi na vejicah.

Tudi žene se nahajajo med partizani. Ne smete pa misliti, da so partizani priljubljene. Tako komunisti, kakor četniki pripadajo najnižjim slojem in v velikem številu so v njihovih vrstah ljudje, ki jih niti ni mogoče imenovati narodnih bojnikov. To je sloj neke vrste samoukov, na pol profesionalcev, a na pol politikov, bivših vojakov, izgnancev ali političnih zločincev. Silna mešanica ras in narodnosti.

Partizani in komunisti predstavljajo evropski podtalni po-

kret a med njimi se nahajajo Srbi, Poljaki, Francozi in Španci. Tudi nekaj židov je med njimi, več med komunisti nego med četniki; ti seveda niso iz delavskih ali kmečkih slojev.

Prvo, kar partizani store kadar zasedejo nov kraj, je to, da uničijo občinske knjige in registre, ker upajo na ta način onemogočiti kontrolo ljudi, ki so izginili. V želji, da bi prikazali partizansko organizacijo kot nekakšno državo v državi, trdita radio Moskva in London, da imajo balkanski partizani svoje časopise. Res je, da partizani, kakor sploh vse podtalne organizacije, širijo mnogo tiskanih stvari. Letake razmnožujejo na pisalnih strojih, toda tudi nekatere prenosljive tiskarne so v njihovih rokah; najbrže so jih uplenili v trenutku razsula Jugoslavije.

Izdajajo razne vrste brošur; značilen dokaz za zmešnjavo, ki vlada pri njih, je dejstvo, da so njihove brošure včasih tiskane na najlepšem tiskovnem papirju, včasih pa na zavojnem papirju najslabše vrste. Tu citate presenetljive vesti o razvoju vojne. Včasih Rdeča Armada obkrožuje Berlin, Poljska je zopet obnovljena v svojih starih mejah, v katere je le vključena vzhodna Prusija; Angleži so okupirali Neapel, a četniške skupine so zavzele Zagreb in tako dalje.

Partizanski vodje ne poznajo diskrecije. Ustanavljajo vojaška sodišča v imenu jugoslovanske države, ali evropske Sovjetske Republike. Sodišča začno posloovati v vsakem zavzetem kraju. Namen je kaznovati oni del prebivalstva, ki je protikomunističen ali protisrbski. V takih slučajih pride do ubojev. Svoje ukaze izklicuje četa v imenu Stalina ali v imenu jugoslovanskega kralja. Tako izklicujejo ukrepe, ki se tičejo rekvizicij, kar ni nič drugega, nego plenjenje. Na ta način rekvirirajo vse vrednote, živino, obleko, hrano, radio aparate, i. t. d.

Boji v Jugoslaviji

London, 13. februarja (Radio prejemna služba) — Velike vojaške sile osišča, Nemci, Italijani in ustaški bataljoni, izvajajo koncentrične napade na ozemlje, katero so osvobodili jugoslovanski uporniki, kakor jih nazivajo brzotjavna poročila iz Berlina.

Videti je, da je strategija nemške vrhovne komande usmerjena k uničenju središčne točke odpora, to je, partizanskega utrjenega oporišča Bihača. Več divizij osišča je istočasno krenilo na pot. Partizani so svoje postojanke utrčili in jih branijo.

RUSIJA IZRAZILA KRITIKO PROTI MIHAJLOVIČU

London, Anglija. — Kakor je v četrtek objavil neki tukajšnji list, je sovjetska vlada poslala jugoslovanski vladi v Londonu noto, v kateri obdolžuje generala Mihajloviča, poveljnika četnikov, da sodeluje z osiščem; sovjeti pravijo, da imajo dejanske dokaze za te svoje obdolžbe. S tem, kakor pravi list, je nastopila najbolj kočljiva medzavezniška situacija, kar se jih je še pojavilo v sedanji vojni.

Tu kaj šjnj jugoslovanski krogi odgovarjajo na to obdolžitev, da ni nič resnice na njej, in trdi se, da skušajo prepričati sovjetsko vlado, da se Mihajlovič še vedno upira osišču. Velika značilnost pa se vi-

di v tem, ko ti krogi priznavajo, da se Mihajlovič dejansko v resnici več ne bori. Iz nekaterih virov se celo sliši, da je razpustil večino svojih čet.

Dočim se posveča dokaj pozornosti tej zagonetni situaciji, pa prihajajo istočasno vesti, da velikopotezna ofenziva, ki so jo Nemci pred nekaj dnevi podvzeli proti jugoslovanskim četam pod poveljstvom Ivana Ribarja, dosega take uspehe, da so partizani že izgubili svojo prestolico Bihač ter se umikajo preko gorovja v severno Bosno. Kakor se navaja, je njih položaj tako kritičen, da bodo težko mogli vzdržati pritisk.

RUSKI VOJAKI NA POTI NA FRONTO

Oddetek ruskih vojakov, ki korakajo skozi nečisti gorski prelaz na kavkaškem ozemlju, da ojačijo tamkaj bojno fronto. S Kavkaza so se morali že domale vsi Nemci umakniti.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after a holiday.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$7.00	For one year \$7.00
Za pol leta 3.50	For half a year 3.50
Za četrt leta 2.00	For three months 2.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kedar je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrata.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

GEORGE WASHINGTON

V ponedeljek bo minulo 211 let, odkar je zagledal luč sveta v Virginiji prvi predsednik Združenih držav George Washington. Bilo je to dne 22. februarja 1732. Ta dan slavimo v Združenih državah vsako leto s posebnim spoštovanjem do George Washingtona, kateri ni bil le samo prvi predsednik dežele, marveč tudi eden izmed glavnih ustanoviteljev Združenih držav kot neodvisne samostojne dežele.

Zgodovina nam pripoveduje o mnogih podpisnikih razglasa neodvisnosti in pozneje ustave te dežele. Vseh se zgodovina s spoštovanjem spominja in jim daje priznanja za njihova prizadevanja. Toda, če so upravičeni že do priznanja in spoštovanja mnogi drugi, ki so jih postavili na njihova uradna mesta slučajnosti tiste dobe, je George Washington vreden priznanja in najčastnejšega spomina še veliko bolj pred drugimi, ker on je bil tudi glavni vojskovodja v revolucionarni vojni, v kateri je osvobodil deželo izpod angleškega jarma in ji priboril svobodo in neodvisnost.

Zastopniki naroda so mu po priborjeni svobodi naklonili v znak priznanja za njegove izredne velike zasluge, ki jih je doprinesel za osvoboditev dežele v revolucionarni vojni prvo predsedništvo osvobodjene dežele. Predsednikoval je osem let in pod njegovim modrim predsednikovanjem se je dežela uredila in dobila podlage za kolosalni vsestranski gospodarski, politični in socialni razmah, ki je pozneje sledil.

George Washington je postal s sijajno zmago in osvoboditvijo dežele zgodovinska osebnost, v prvi vrsti v deželi, za katero je delal in žrtvoval, pa je zaslovel in postal priznan po vsem svetu, radi svojih izrednih velikih vojaških in državniških uspehov. V spominu vsakega Amerikanca je George Washington začetnik te dežele. Kakor družina ne more pozabiti svojega očeta, tako ameriški narod, gleda na George Washingtona kot na svojega začetnika in očeta. Njegov spomin obhajamo prav radi tega vsako leto na najčastnejše načine. Tudi v sedanji krvavi globalni vojni znamo Amerikanci ob spominu na George Washingtona bolj ceniti svobodo in demokracijo svoje dežele, kakor bi jo, ko bi naša preteklost njega ne imela. Ob spominu nanj, ki je vred z drugimi toliko trpel in žrtvoval za svobodo svoje domovine, se danes vsak Amerikanec od njegovega duha prežet še toliko bolj zavestno in junaško bori proti sovražnikom demokracije in svobode. Duh velikega Washingtona stoji danes za vsakim Amerikancem na bojiščih in doma na domačih frontah in kliče: Sinovi in hčere, za to domovino, katero vi danes branite, sem jaz, in drugi z menoj so krvaveli, žrtvovali in umirali. Z neodjenljivo vstrajnostjo in zaupanjem smo zmagali in si priborili svobodo, katero ste vi zdaj tako številni in bogati podedovali za nami. Sinovi in hčere, zavedajte se, kaj ste za nami podedovali. Zavedajte se, kaj imate v svoji svobodi in demokraciji! Ne dovolite, da jo vam kaki fanatiki odvzamejo. Bodite junaki in borite se za njo, da ostanete vi in vaši potomci še nadalje svobodni in prosti na svoji zemlji!

Ob spominu na George Washingtona noben ameriški vojak ne more biti drugačen, kakor le junak. Tako tudi vsak Amerikanec doma, na takem ali takem mestu ali položaju mora biti le junak in doprinesati vse, kar potrebno, da v tej borbi dežela zmagaja nad svojimi neiskrenimi sovražniki.

Zato slava spominu George Washingtona! Naj njegov spomin vzpodbuja vse nas še k večjemu navdušenju in razumevanju največjih vrednot na svetu, ki ste svoboda in demokracija!

STORIMO SVOJO DOLŽNOST!

Dežela se nahaja v vojski. Naša neodvisnost, svoboda in demokracija, ki sta jo nam priborila najprvo George Washington in pozneje še Abraham Lincoln, je postala zavidana po sovražnikih svobode in svobodnih ljudi. Fanatič-

ni totalitarci kot naziji, fašisti in fanatično vzgojeni Japonci ne morejo trpeti poleg sebe svobodnih in prostih sedov narodov. Zavidali so nas in fanatizem jih je gnal v napad na nas, da bi nas uničili in zaslužili. Iz naše svobode dežele pa bi radi naredili suženjske kolone. Hvala Bogu, da je napad nas temeljito predramil in od 7. decembra 1941 naprej smo v odločni borbi proti svojim napadalcem. Ta borba mora iti uspešno naprej, dokler krute in neiskrene sovražnike ne porazimo.

Za dosego zmage je pa treba žrtvovanja. Naši sinovi trpijo na bojiščih in junaško umirajo za svojo domovino, kakor so pred 167 leti umirali Washingtonovi borci za neodvisnost te dežele. In mi vsi, ki smo doma, smo dolžni da pomagamo. V deželi, kjer bivamo, si služimo svoj kruh in imamo svobodo, smo dolžni da ji pomagamo in za njo žrtvujemo vse kar moremo. Kaj se pa zahteva in pričakuje od nas? Pred vsem požrtvovalnosti ter zavednosti in volje do žrtvovanja. Kupujemo kar največ nam dopušča sredstva vojne bonde. S tem, da kupujemo vojne bonde, vlagamo svoj denar v svojo lastno deželo, ki si istega od nas izposoduje in bo nam z obrestmi vrnila. Te vrste vlaganje je najvarnejše na svetu. Poleg tega pa s tem pomagamo deželi do zmage.

Vsak cent, ki ga moremo utrpjeti naj gre v vojne bonde. Kupujemo vojne bonde danes, jutri in vsak dan, dokler ne zmagamo v tej nam vsiljeni vojni.

Ko bi danes živel med nami George Washington in Abraham Lincoln, bi klicala vsem nam na ves glas: Kupujte vojne bonde in pomagajte svoji deželi!

TEŽKO JE, KO ČLOVEK OSTANE SAM!

Eveleth, Minn.

Prišlo je pošiljam svoto za obnovo naročnine na Am. Slovenca. Saj dolgo ga ne bom bral. Moči so mi začele pojmati in temperatura je že visoko (prilezla, vse gor na 77 — že veste, kaj mislim).

Zdi se mi, da se celi svet krog mene stara z menoj. Tudi list. Počasi hodi, pa tudi novic ni v njem veliko; ljudje so vsi žalostni in enkrat nimajo kaj pisati, drugič se jim pa ne ljubi. Samo iz starega kraja prejemamo redna poročila, pa nobeden ne ve nič gotovega. Zvem samo to, kar iz Londona pride, od onih, ki imajo vsega zadosti, pa na vse načine modrujejo, četudi nič več ne vejo, kakor mi: prej kožo prodajajo, preden medveda ubijejo!

V kolikor jaz uvidim, ima Rev. J. M. Trunk, Korošec, še najbolj prav: še največ pove, pa zna tudi spretno oskrbniti, če ga eden razume.

Bemo pa le videli! je rekel slepi. Dobrega ne bo nič, najmanj pa zame, ki sem star, pa sam, pa žena. Kaj bova? Delati ne moreva. Prej smo se trudili, zemlje kupovali in izčistili 80 akrov. Kdo bo zdaj delal? Pet sinov sva izredila; trije so se poženili, dva sta pa pri vojaki. Kaj bova zdaj sama na starost, ko bi se morala odpočiti, pa nama ne kaže drugega, kakor še bolj delati, ko bi mogla!

Pozdravljam vse rojake, listu pa želim, da bi imel same dobre plačnike.

Martin Škerjanc.

Uredn. pripomba: Ali vidite pravo slovensko korenino? Ta oče so celo življenje trdo delali in učakali tako visoko

starost, pa se še potrudijo in napišejo dopis za list, ko se mnogim ki so veliko mlajši, zdi pretežno napisati par vrstic ob eni ali drugi priliki. Omenjeni dopis je napisan s črnilom, lično in razločno, kar pričča, da Mr. Škerjancu kljub visoki starosti še ni opešala desnica, ne oko. Morajo biti pač trdna slovenska korenina!

SLOVENC V DRŽAVI CONNECTICUT

Fairfield, Conn.

Cenjeno uredništvo: Kar nas je Slovencev tukaj na Fairfield, kakor tudi naše sosedo v Bridgeportu, zelo veseli Vaš list, ker nam prinaša vsakovrstne novice v pravem našem materinskem jeziku; zato pa je vreden zlata in srebra. Tukaj je še dosti takih, ki si ne morejo pomagati z angleškimi novlinami, zato pa vsak, če le more, dobiva kak slovenski list. Zmeraj gledamo, če bi mogli kaj izvedeti iz starega kraja in iz bojnih poljan, posebno mi, ki imamo naše uboge fante pri vojaki. Naši sinovi so zdaj raztepeni po cellem svetu in vsigdar v nevarnosti. Iz slovenskih listov bomo najpreje in najbolje zvedeli, če se kateremu kaj pripeti, in kako se godi enemu ali drugemu.

Glede dela je v Bridgeportu jako dobro. Dela imamo zelo veliko, samo delavcev manjka, ker so vse mlade fante k vojakom pobrali, zdaj pa morajo s starci in raznimi pohabljenici napolniti njihova mesta.

Od tukaj je tudi lepo število slovenskih fantov odšlo služiti Strica Sama. Bog ve, če se še kdaj povrnejo nazaj, ali pa ne. Med njimi je tudi moj sin Anthony Nemec, ki se začasno nahaja nekje v Louisiani. —

Vsi skupaj pristržno pozdravljamo vse, ki delujete pri uredništvu, pa tudi vse čitatelje tega lista!

Frank Nemec.

Odgovor uredništva: Mr. Nemcu in ostalim rojakom na Fairfieldu in v Bridgeportu se prav lepo zahvaljujemo za prijazno pismo, ki se ga nismo nadejali, zato nas pa je tembolj razveselilo. Tam iz Connecticuta se malokdaj kdo oglasi, pa bi nam bilo prav ljub, ko bi se večkrat. Vsi skupaj bodite iskreno pozdravljeni!

O TEM IN ONEM

Chicago, Ill.

Celo v težkih časih, v kakršnih sedaj živimo, nam čas hitro mineva. Komaj da smo srečni se zavedli Božičnih praznikov, pa so že daleč za nami in bliža se nam že resna postna — velikonočna doba. Z njo bo prišla ljuba pomlad, vsa lepa zelena, spremljana s ptičjim petjem, ki nas bo dramilo iz spanja sleherni jutro, prav kakor bo vabila k počitku ugasnjena luč dneva in tičev tišina. Lepo bo spet tedaj, toda — do tedaj imamo še nekaj mrkih tednov, in — mrtva narava nas ne zanima; iščemo si notranjega razvedrila.

Lepa taka prilika bo dana čičaškim in okoliškim Slovincem na dan 28. februarja, ko se bo priredila igra pod pokroviteljstvom društva Marije Pomagaj št. 78 KSKJ. Resna — šaljiva igra je vsekoli zanimiva, ki od dejanja do dejanja zadovolji gledalca. Med dejanji pa bodo nastopili razni pevski zbori, po igri bo ples, vstopnina pa samo 50 centov za tak izvrsten program. Prav gotovo — smelo trdim, da bo sleherni zadovoljen, ki pride 28. feb. na prireditve društva Marije Pomagaj. Igra "Strast vodi v propast" se začne točno ob 3 uri popoldne. Igro vodi režiser, Mr. Joe Fajfar, ki se trudi, da bo v vseh oziirih prvovrstno igrana. Kako težko je danes igro spraviti na oder vedo samo tisti, ki jo spravljajo na oder; pomanjkanje iger in igralnih moči je z dneva v dan večje, zato je Slovenci in Slovenke iz Chicago in okolice, pridite, dokler imamo še priliko videti in slišati slovensko dramatiko in slovensko petje!

V marsikateri hiši ni danes veselega razpoloženja, veselega smeha, kot ga je bilo, ko so bili še sinovi doma. Neka težka mora je legla na prsi staršem, ko samo s skrbjo mislijo na varnost svojega sina. Ta mora, skrb, pripelje človeka do takšne živčne nervoznosti, da ne vidi nikakega dobrega izhoda v prihodnosti, vse samo črno. Pomislimo, če bi se vse ljudstvo doma, na domači fronti, temu podalo? Histerije bi prevzela narod; ta bi bila voda na sovražnikov mlin. To je kar želijo naši ameriški izolisti, s Čičaškim Tribunalom na čelu. Oni dan me je kar na lepem v mestu nagovorila neka tujka, po mojem mnenju, izolistinja. Vprašala me je, če sem čitala da bodo naši zaveznički Evropo

zasedli, oziroma zavzeli. Rekla sem, da še nisem čitala časopisa, ampak, da to je pač naše pričakovanje. In tu so se ji odprle vse moči njene zgovornosti in sovražnosti do vsega, kar se naš ameriški predsednik loti. Gledala in poslušala sem jo debelo, ji skušala brezuspešno priti v besedo, ona je hitela s svojim zabavljanjem naprej. To je bilo v nekem restavrantu, in — kar čakati sem morala, da ji je besed zmanjkalo. Ko je do tega vseeno prišlo, sem jo vprašala, koga pravzaprav ona dolži te vojske, Hitlerja ali našega predsednika? Za to stran je rekla, so naši gotovi ljudje krivi da smo v vojni. Misliš zato, sem rekla ker niso hoteli po Hitlerjevi in Tojovi melodiji plesati? Mar bi li bilo bolje, da bi se Hitlerja brnili na naši obali, kakor pa, da ga zaveznički žele ukrotiti doma in s tem ob enem pomagati še drugim ubogim narodom, ki so že pod njegovo peto? Tu sem naletela na hud odpor. Trdila je da tam v Evropi bo konec vojske le tedaj, kadar bo en narod, en jezik, in zakaj da bi ne bil nemški jezik, saj je lep jezik? Vprašala sem jo: ko bi danes nekdo sem v Ameriko prišel in zahteval premembo jezika, ali bi bila ona pripravljena svoj angleški jezik premeniti v drugega, n. pr. v nemškega, in kako bi ga kar čez moč obvladala? Rekla je: hm, kaj hočete s tem v Ameriki, "this is America". Veš, sem rekla, prav tako čuti sleherni narod v Evropi, kar je tebi "this is America", to je vsakomur onstran morja: this is my country in kot svojo domovino jo brani, jo ne more zapustiti in ne more prodati svoje krvi in materinega jezika. Rekla sem ji: ti se huduješ na te reveže v Evropi, da ne vedo kaj hočejo, pa glej, ti in jaz sediva pri mizi s polnim krožnikom. Si pa li ti že kdaj bila lačna, si li že stradala trdega črnega kruha, ali pa si že kdaj iz srca molila Gospodovo molitev za res zato, ker si bila lačna "Daj nam danes naš vsakdanji kruh?" Tako in še hujske se godi tem narodom pod Hitlerjevo oblastjo, in če jim Amerika želi pomagati do zopetne svobode, in obenem tudi sama sebi zagarantirati svojo svobodo, ti vidiš pa v tem le hudobijo gospodarstva? Kako to? Ni mi vedela takoj kaj odgovoriti, in ker sem bila s svojim "lunčem" gotova, sem vstala in nisem čakala, kakšno pridigo bo vzlela iz rokava. Meni se je videla ženska "on the end of the nerves" in do tja bi vsi prišli, če bi iz dneva v dan samo težkoče vojne premissljevali. Če je kdaj potreben zdrav, čil narod, je v vojnem času potreben. Za vsako bolezen ni zdravnikov na razpolago, v delo v tovarno tudi bolnik ne more, to je torej vzrok, da tudi government priporoča poštene zabave za časa vojne, ki razvedre človeka in mu preženo težke misli.

M. Blai.

Društva, ki oglašajo svoje prireditve v "A. S.", imajo vedno dober uspeh.

DOGODKI

med Slovenci pa Ameriki.

Vojni bondi

Cleveland, O. — Rojaka Frank Žiberna, ki je prvi nastopil s harmoniko na radio, se je izkazal kot zares patriotičen Amerikanec. Ze prej je kupil vojnih bondov za \$500, zadnje dni pa še za nadaljnjih \$300. — Čast takemu rojaku!

Operiran

La Salle, Ill. — Na operacijo se je moral podati naš rojak, tajnik pionirskega društva sv. Družine, št. 5 KSKJ, Mr. Frank Koblich; on spada tudi k pevskemu zboru cerkve sv. Roka. Vsi mu želimo, da kmalu okréva. Operacijo je srečno prestal.

Mladi zbor

Chicago, Ill. — Letos je v 8. razredu farne šole pri sv. Štefanu veliko fantičev, ki od prvega do zadnjega vsi radi pojejo. Da so tudi deklice zelo pridne, ni treba posebej omenjati. Ker deklice so spadalintako zmeraj pridne. Celi razred se že zdaj nči nekaj prav lepih slovenskih pesmi za program materinskega dne. Pa nikar ne mislite, da jih bodo zapeli kar tako tja v en dan; peli bodo četverglasno in lepo izpiljeno, kakor pravi pevski zbor.

Slovenski vojaki

Bradley, Ill. — V ameriški armadi se nahajajo iz naše naselbine naslednji fantje, sinovi slovenskih staršev: Stanley in Frank Drassler (Grand Ave.), Louis Lustig, (prej poštni mojster v Bradley), Lt. Tony Stefanich, John Stefanich, Edward Lustig, trije Križanovi fantje: Emil, Eddy in Francis, ter dva sina Mr. Charlie Ponikvarja. Te dni je bil poklican tudi Francis Shiltz.

Pri mornarici služita brata Virgil in Louis Shiltz. Pri obrežni artileriji pa se nahaja Stanley Zaitz.

Avtomobilska nesreča

Cleveland, O. — Frank Sterle, 1144 E. 71 St., star 29 let, je v nevarnem stanju v St. Vincent Charity bolnišnici. Dobil je težke poškodbe, ko sta 15. t. m. njegov avtomobil in polnična železnica trčila skupaj.

SLOVENSKE PIJONIR GOVORI IN PRIPOROČA ŽUPANA KELLYA

Chicago, Ill.

Mr. Matevž Baškovec iz Wood Street, apelira na vse slovenske volilce v Chicagi, da volijo dne 23. februarja vsi za starega župana Mr. Edwarda Kellya. Volimo složno zanj in zmagajmo bo naša!

(Oglas) Matevž Baškovec.

Vi radi berete vesti iz drugih naselbin; drugi radi boro novice iz vaše naselbine. Porocajte novice in dogodke v "Am. Slovencu".

TARZAN (648) REŠILNI ALI POGUBONOSNI ČOLN

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

AS THE BOAT TOUCHED THE WATER, TARZAN DIVED INTO THE SEA AND SWAM BESIDE IT.

"PULL! PULL HARD!" HE CRIED, "OR YOU WILL BE SUNKED DOWN BY THE SINKING SHIP!"

THE AWKWARD, UNPRACTICED OARSMEN DID THEIR BEST — BUT THEIR BEST WAS NOT ENOUGH!

THE SHIP BEGAN TO ROLL FOR THE FINAL PLUNGE. TARZAN SAW THAT THE LIFEBOAT WOULD BE DRAGGED DOWN.

Ko je čoln prišel v vodo, je Tarzan skočil z ladje v morje in plaval ob čolnu.

"Veslajte! močno veslajte!" je vpil; "drugače vas potapljačica ladja potegne seboj!"

Nenavajeni veslanja, so storili kar so mogli, toda vse to ni bilo dovolj!

Ladja se je začela že obračati, da se potopi. Tarzan je spredel, da bo potegnila za seboj tudi rešilni čoln.

POGOVOR

P. A.

Štirje so sedeli skupaj, žubili cigare, praznili vrčke piva in se pogovarjali. Vsa svetovna politika in vsa povojna ureditev sveta, to je bil predmet njihovih pogovorov. Potem so prišli na cerkveno vprašanje.

Prvi: Kar se pa tiče krščanstva, posebej katoliške cerkve, je že spet vse tako podobno, da se bo v tej svetovni preukuciji zopet okrepila, čeprav so na delu mogoča gibanja, da ji izvihejo iz rok zadnjo sled oblasti in moči nad kulturnim dejanjem in nehanjem sveta. Se že spet nekam tako pleče, da Cerkev pridobiva na veljavi, namesto da bi jo izgubljala.

Drugi: Tudi meni le nekaj takega hodilo po glavi preteklih dni. Zasedujem poročila časopisja, kako se razni državniiki, ki so zašli v zadrego s svojo politiko, bolj in bolj obračajo v Vatikan kot da je res tam za vse ponesrečene zadnje zatočišče. Da Italija šikali v Vatikan, to se da razumeti. Prvič ga ima pred nosom, drugi je Vatikan skozi in skozi Italijanski, tretjič se v Vatikanu zbirajo niti vsega sveta. Ampak ko opazi poročila, da se na primer Mažari obračajo v Vatikan, Rumuni v Vatikan, Finci v Vatikan, končno se je celo bralo, da Stalin misli poslati svoje poslanstvo v Vatikan — da ne omenjam vatikanskega vpliva med Amerikanci in Angleži — te reči mi pa res postajajo že nekam sumljive.

Tretji: Oh, pojdit no, čemu takim časnikarskim racam pripisovati toliko pomena? Šaj sami vidite, da gre pri vseh takih poročilih v prvi vrsti za senzacije. Čitajoči svet se je že naveščali samega Hitlerja in Mussolinija in še Stalina po vrhu, zato je treba najti novih vidikov svetovni politiki, da sploh še vleče. Ko ni še na vidiku skorajšen konec te neumne morije, se je bati, da bi ljudje postali apatični za vse skupaj. Nekaj časa so nas tolažili z odločilno zmago zavveznikov, zdaj nas tolažijo z razpadom osišča. Za tako tolažbo je pa treba "znakov" in "migljajev". Znaki, ki naj bi vodili v Vatikan, so seveda vedno senzacionalni in časnikarji ne morejo nikamor naprej brez senzacij. V tem je približno vsa razlaga.

Prvi: Ne verjamem, da bi bila v tvojih besedah vsa razlaga. Nekaj je le na tem, kar mi je dejal oni dan neki zgodovinar: Rad ali nerad moram priznati, da ima katoliška cerkev v vsakem zgodovinskem času take ljudi pri vodstvu in vodi z njihovo pomočjo ravno tako politiko, kakor je zanj potrebno v dotičnem zgodovinskem trenutku. Jaz le mislim, da z malenkostnim nasprotovanjem in časnikarskem pobijanjem katoličanstva ne bomo nikamor prišli. Dovolj so ga že napadali in izrivali in maličili stoletja in stoletja, pa meni se zdi — oprostite da uporabim prav grobo domačo primero — meni se zdi, da se katoliška cerkev vedno izvije iz rok še tako zmognih preganjancev in nazadnje spet pade na noge kot mačka, ki jo vržeš skozi okno.

Drugi: Niste preveč napačno povedali. Naj bo kakor hoče, nekaj ima katoliška cerkev na sebi, kar ji daje edinstveno stališče v mednarodnem svetu. Če je to zgolj izredno zvit politika ali kaka druga neizsledljiva sila, o tem se ne bom pričkal. Vzemimo stvar kakor se nam kaže. Malo prej je bilo rečeno, da je današnje namigavanje časopisja, velikega in majhnega, le bolj časnikarsko hlepenje po senzacijah. Nekaj bo že tudi na tem,

Toda čeravno morda vsaj zadnja navedba, tista o Stalinovi misliji v Vatikan, ni drugega ko spreten poskus narediti senzacijo, je vendar stvar značilna. Tudi najbolj senzacionalnemu časnikarskemu poročevalcu bi ne prišlo na misel, da bi skombiniral tako poročilo, če bi ne vedel, da kaj takega "vleče". Ljudje odpro oči in prečitajo vse do zadnje besede in celo po dvakrat. Zakaj tako? Beseda o Vatikanu vpliva nanje in kar nekam podzvestno čuti, da je tam sila, ki ni kar tako. Naj svet še tako skuša ignorirati katoličanstvo, na dnu svoje duše čuti, da ne more mimo z zamahom roke. Kdo ve, če se ne bodo končno še spomnili, da bi bil Vatikan najbolj primeren kraj za bodočo mirovno konferenco ...

Prvi: Res, človek skoraj ne more drugega ko pošaliti se iz vsega skupaj. Tega sicer ne verjamem, da bi kak papež predsedoval mirovni konferenci, na drugi strani sem pa kar prepričan, da se to pot ne bo vršilo vse preko in mimo njega. Se že vse tako pleče, da bo njegova beseda nekaj pomenila, pa naj še sedi kak njegov diplomat na odru mirovne konference pred kulisami ali nekeje za njimi. Hudič je to, da se skoraj ni mogoče izogniti takemu prizoru. Šaj bi človek nič ne rekel, ampak okrepitev katoliškega prestiža, ki se že zdaj kaže po vsem zmešanem svetu, obeta veliko za kulturni razvoj in demokratičen napredek povojnega sveta.

Četrti: Kaj pa če bi pogledali na to zadevo z nekega drugega gledišča. Oni dan sem bral vrstice, ki se mi na koncu konca niso zdele tako neumne. Nekako takole sem bral: Pšenica zraste tako, da je v njej vse potrebno za redilnost človeške hrane. Z drugo besedo, narava ji da zadostno mero vitaminov. Preden se pa iz pšenice naredi kruh, ki ga dobiš na mizo, vrtinčijo in pletičijo zrno in moko na tak izumetničen način, da kočno ni sledu o potrebnih vitaminih. Ko so ljudje spoznali to napako, so začeli peki oznanjati na debelo, da so njihovem kruhu dodani posebni vitamini. Zdaj je spet vse dobro. Kruh se je vrnil nazaj v svojo naravo. Če hočemo biti odkritosrčni, le priznajmo, da je vsa današnja civilizacija in svetna kultura nekaj izumetničenega. Ali je ves ta toliko oboževani napredek in način današnjega takozvanega modernega življenja res nekaj naravnega za človeka? Umetno in izumetničeno je kot kruh brez vitaminov. Moderni človek tega ne bo rad priznal, pač si pa ne more pomagati, da ne bi nekako instinktivno čutil. V "dobrih" dneh ne čuti toliko, že zato ne, ker nima niti pravega časa za prisluškovanje takim notranjim občutkom. Preveč časa mu vzame "drvenje na valovih življenja." Ko pa nastopijo "slabi" časi, poneha drvenje in več časa je. Tedaj spozna, da nekaj ni prav. Začuti praznino vsega izumetničenega okoli sebe in narava v njem zakriči po — vitaminih. Ne po vitaminih za želodec, ampak po vitaminih za duševno življenje v njem. Zdaj se pa otrešajmo kolikor se hočemo, ne moremo mimo dejstva, da vitamini za duševno življenje, ki jih nima nobena knjiga toliko kot sveto pismo, iz katerega zajema katoliška cerkev ne samo pred oltarjem, ampak tudi pri svoji "politiki", obdrže in bodo obdržali svojo moč nad človekom, ki se še ni preveč oddaljil od svoje narave ali se pa vrnil k njej po mnogih blodnjah. — Tako

NA ČOLNIH SE ODPRAVLJAJO K NAPADU

Skupina ruskih napadalnih čet, pripadajočih mornarici na Baltskem morju, ko evala na čolnu, da napade neki obrežni kraj. Za naskok so oboroženi do zob.

nekako sem bral. Kaj bi se da lo na vse to reči?

Takoj niso "na vse to" nič rekli. Če so pa potem kaj rekli, ko jih nisem več poslušal, pa ne vem povedati.

TO IN ONO

NAČRTI ZA POVOJNI ČAS
POTREBNI, PRAVI
PREDSEDNIK

Washington, D. C. — Da se poskrbi za zaposlitev vojnih delavcev in vrnivših se vojakov, ko bo vojna končana, je potrebno, da se že zdaj izdelujejo načrti. Tako se je izrazil zadnji torek predsednik Roosevelt, rekoč, da je bila ravno v to svrhu ustanovljena posebna vladna komisija. Nakazilo za potrebni denar, da bo ta komisija lahko funkcionirala, pa je bilo v kongresu nedavno odklonjeno in predsednik je dejal, da je zdaj dolžnost kongresa, da on sam kaj podobnega ustanovi. Ko se bodo vojaki vračali domov, pravi predsednik, se ne bodo mogli kar takoj postaviti na javna dela, ako se načrti za taka dela ne bodo prej ustvarili ter se izdelale vse podrobnosti; ako se čaka s tem do konca vojne, utegne to odlašanje zahtevati drago ceno.

NADŠKOF OBISKAL
GENERALA FRANKA

London, Anglija. — Iz Madrida se je v torek zvečer objavila vest, da je vrhovni poveljnik Španije, general Franco, dobil obisk od newyorškega nadškofa Spellmana, ki se je mudil tamkaj na potu v Vatikan.

SLADKOR ZA MRTVE
JAPONCE

Doma na dopustu, v San Francisco, je Capt. Irving C. Cassell, ki služi pri U. S. marinih, povedal, kako domačini na Solomonovih otokih prinašajo v

ameriška taborišča mrtve Japonce v zameno za koščke sladkorja. Domači prebivalci teh otokov nimajo radi Japoncev, ker so ti po svojem vpadu začeli jemati domačinom vse, kar se jim je zljubilo. Zadnje poletje se je nekaj domačinov bahalo pred ameriški marini, koliko Japoncev je vsak izmed njih pobil. Marini so dali vsakemu gotovo število kosov sladkorja ali čokolade za vsakega mrtvega Japonca. To so smatrali domačini za dobro kupčijo. Kjer so mogli, so ubili kakega Japonca, prinesli truplo ameriškim marinom in prejeli tam svojo nagrado v cukerkah. Ta kupčija se še vedno nadaljuje.

NENAVADNA DEJSTVA

Alaska ima samo 60.000 prebivalcev; polovica je belih, polovica pa domačinov.

Na podlagi statistik umrljivosti, je verjetnost, da se bomo smrtno ponesrečili, proti verjetnosti, da bomo umrli navadne smrti, kakor 1 proti 16.

Stari Egipčani so znali izdelovati steklo že pred več kakor pet tisoč leti.

V New Yorku izhaja 89 časopisov v tujih jezikih.

Največje zaprto morje na svetu je Sredozemsko morje. Druga največja od zemlje obdana voda pa je Hudsonski zaliv.

SLOVENSKI JEZIK IN KOROŠKI VOJVODE

Koroška vojvodina je bila zelo imenitna. Na nemškem državnem zboru je imel koroški vojvoda svoj glas, in ta glas je veljal celo do leta 1648, ko so na westfalskem mirovnem zboru izbrisali Koroško izmed nemških glasujočih dežel. Koroški vojvode so imeli posebno pravico, da so smeli na nemškem državnem zboru odgo-

ŠTEVILNI ZAROD

Filmska igralka Nancy Brinckman, obkoljena od tropa šest mesecev starih kuškov. Tisti v ozadju na desni menda popravlja dekletu frizuro.

varjati slovensko in se tudi v tem jeziku zagovarjati, ako so bili toženi. Tudi koroški vitezi so leta 1227 Ulrika Lichtensteinskega, ko je kot Venera preoblečen potoval po slovenskih zemljah, pozdravili s slovenskimi besedami: "Bog vas sprimi, kraljeva Venus!" in koroški vojvode so pri svojem vmešanju na Krnskem gradu prisegali v slovenskem jeziku.

MR. GEORGE B. McKIBBIN, kandidat redne republikanske stranke za župana mesta Chicago.

PREDLOG PROTI VPOKLICU OČETOV

Washington, D. C. — V poslanski zbornici je točasno v obravnavi predlog, po katerem bi se moral v posameznih državah odložiti vpoklic družinskih očetov v vojaško službo toliko časa, dokler niso vsi drugi sposobni moški v tisti državi vpoklicani.

FINSKI PREDSEDNIK PO-NOVNO IZVOLJEN

Helsinki, Finska. — Kolegij elektorjev je zadnji ponedeljek ponovno izvolil v njegov urad dosedanjega predsednika Rytta, kateri bo nastopil svoj drugi termin s 1. marcem. Isti dan je stranka socialnih demokratov, ki ima v parlamentu največjo moč, izdala proglas, v katerem nujno priporoča, da stopi Finska v bolj prijateljske odnose z Zed. državami. V proglasu se povdarja, da borba Finske ni del sedanje vojne in, da si je torej dežela pridržala pravico, da preneha s sovražnostmi, kadar bo prišel za njo pravi trenutek in se bo čutila varno.

V VATIKAN

Grof Ciano, Mussolinijev zet, je izgubil svoje mesto zunanjega ministra in je bil namesto tega imenovan italijanskim poslanikom v Vatikanu.

Jugoslovanska skupina, ki se je dala slikati z republikanskim kandidatom Mr. George B. McKibbinom v La Salle hotelu. Na desni strani županskega kandidata sedi republikanski vodja g. Štefan Babich. Okrog je skupina uglednih jugoslovanskih moč in žena.

KAJ PRAVI REPUBLIKANSKA REDNA STRANKA

Kakor je že znano je republikanska redna stranka v okraju Cook in v Chicago postavila za svojega kandidata Mr. Georgea McKibbina, za župana mesta Chicago. To, da je republikanska stranka postavila za svojega rednega kandidata Mr. McKibbina, ni storila kar na lastno pest ali pa po določbi kakih par posameznikov, pač pa po treznem in pametnem prevdanku. Posvetovala se je z predstavniki vseh stanov, preiskala je preteklost svojega kandidata in njegove sposobnosti in pronašla, da je Mr. George McKibbin res najsposobnejši mož za kandidata za župana mesta Chicago. Na podlagi te ugotovitve, ga je izbrala za svojega rednega kandidata in ga iz tega vzroka toplo priporoča vsem volilcem, da volijo zanj, ker je prepričana, da z Mr. McKibbinom bo dobilo mesto Chicago res dobrega in naprednega župana, kakoršnega mesto Chicago potrebuje.

Mr. George McKibbin je rodom iz države Iowa. Iz malega mesta pride. Potem se je trudil in prizadeval z delom lastnih rok, da je prišel do visoke izobrazbe in je danes priznan kot eden najboljših čicaških odvetnikov. Poznan je kot pošteni in zagovornik resnice,

vsem enako pravičen. V administrativnih poslih ni on nikak novinec, pač pa izkušen mož. V uradu Departmenta za finance v državi Illinois je preorganiziral ves sistem in uvedel najboljše poslovanje.

Njegov program kot bodočega župana je, dati mestu najboljšo sposobno upravo, da bo točno in gladko poslovala kolikor človeško mogoče.

Iz vsega tega republikanska redna stranka priporoča Georgea McKibbina vsem volilcem v Chicago, da naj na dan primarnih volitev gotovo volijo zanj.

Dan primarnih volitev bo v torek dne 23. februarja 1943. Volilci ne pozabite voliti zanj na dan primarnih volitev!

Mr. George McKibbins je dal poklicati k sebi tudi vse zastopnike tujejezičnih skupin in jim je zagotovil, da bo kot bodoči župan, če izvoljen, tudi pazil, da bodo dobile svoje priznanje vse skupine enako, ne glede kakega rodu so, kake vere ali kakega prepričanja. Vse kar je on interesiran je, da je vsak dober ameriški državljan, ki izpolnjuje svoje dolžnosti in kot take bo vse enako upošteval in vsem enako pravičen.

(Ogl.)

IZVOLITE PONOVO

našega prijatelja

JOSEPH F.

ROPA

ZA ALDERMANA 21. WARDE
V CHICAGO, ILLINOIS

(Na separatnem aldermanskem balotu)

VOLITVE V TOREK, 23. FEBRUARJA.

Zgodba o povišanju

Spisal Stanko Bor.

"Ni ga pokvarila vojaščina, hvala Bogu!" je pristavila mati.

In oče je ob istem času govoril med možmi, ki so šli k polnočnici in so govorili o njegovem sinu: "No, kaj to dandanes! Včasih je bilo težje kaj doseči in se višje povspeti! Kaj ne Luka?"

"Seveda! Tedaj smo se vojskovali po Bosni in nismo imeli časa misliti na kaj višjega!"

"Vseeno je lepo od njega, da se tako drži! Čast ti dela, Hudoklin, in lahko si ponosen nanj! Pa ne samo tebi, celi naši vasi dela čast! Saj kar jaz vem, ni prišel še zlepa od nas kateri domov na dopust z zvezdami, in pa celo v tako kratkem času, takorekoč že kot rekrut!"

Janez je hitel v tem trenutku mimo mož, da dohiti fante in je vse slišal — in vse preslišal in hitel kakor bi ne čul, dalje. Odleglo mu je malo, ko se je pred zrcalom prepričal, da plašč popolnoma zakriva zvezdi in da ni nevarnosti, da bi ju kdo, ki ne ve in ne sluti, opazil. No, sedaj pa čuje, kako menijo možje med seboj o njem, ne o njem, o njegovi zvezdi, o njegovem samovoljnem povišanju.

"Če se zve, če se kdaj zve, Janez..." je šepetalo okoli njega in ključalo v srcu in ga zopet napolnilo z nemirom in plaho negotovostjo. Fantje so se čudili, da ni prav nič vesel in se ne raduje dopusta in povišanja in svetega miru v božični noči. Skušali so ga razvedriti, skušali pripraviti do smeha in dobre volje, ugibali, kaj bi mu bilo — ali vse zaman. Janez je bil nemiren in zamišljen, zdaj in zdaj je zamišljen posegel z roko po ovratniku ali si ga nategnil in popravi, pa se je kakor v strahu ozrl naokoli, če ga kdo opazuje. Kakor mora ga je tlačilo: Če se zve, če se zve... Kaj bo mislil oče, kako bodo tedaj govorili ljudje o njem...

Pred cerkvijo si je še enkrat tako silno nategnil plaščev ovratnik, da je nekje v šivu počilo — preplašilo ga je to. Hitro je stopil v cerkev — medpotoma k polnočnici je sklenil, da gre pri zadnjih vratih v cerkev in se pomakne med ljudmi prav k spovednici in se stisne k njej. Na ta način bi ga ne mogli opaziti orožniki, ki so bili pri polnočnici redno v prvi klopi pred oltarjem. Ali pred cerkvijo je mislil samo na plaščev ovratnik in da bo zvezda zakrita z njim, in je nategnil, in je počil šiv in ga vznemiril in takorekoč pahnul v cerkev, ker kaj si bodo fantje le mislili, ko ga vidi-jo vedno z roko okoli ovratnika? ... Šele ko je zagledal orožnike že v cerkvi, mu je šinilo skozi glavo, kam je pravzaprav namenaval, tam doli k spovednici, ne sem pred altar.

Sedaj je bilo prepozno. Vzdržati je moral poglede orožnikov — saj se le redko vidi pri fari vojaka, samo za praznike pridejo v uniformi domov, na dopustu ob žetvi so v civilu. In orožniki so vendar takorekoč nekako nadzorstvo na dopustu se nahajajočih vojakov in pristojna oblast, pri kateri se morajo vsi javiti ob prihodu in odhodu. Pa bi ne smeli pogledati enega teh za čas dopusta od njih odvisnega in na nje navezanega, pogledati z oblastvenim in uradnim pogledom, pogledati s tovariškim in prijateljskim pogledom, ker so bili sami nekdanji tako kakor je on sedaj. Kdo bi štel to orožnikom v zlo?

Janez pa je čutil v tem pogledu vse kaj drugega in je koprnel in se mučil pod tem

pogledom in vznemirjal vedno bolj, da je srce vedno burnejše bilo in kri vedno bolj nemirno in razburkano plala po žilah.

Ah, kako vse drugače je bilo druga leta pri polnočnici! Kako vse lepše si je slikal takoj v začetku, ko je zvedel, da dobi dopust, da bo šele letos pri polnočnici, letos, ko je že dal slovo misli, da bi bil doma pri polnočnici! Kako lepo si je slikal, da bo letos, ker radost in tiha sreča je šele tedaj popolna, če že mislimo, da je šla mimo nas in ne upamo več nanjo, pa se naenkrat okrene in stopi lahko in tajinstveno v srce.

Kako vse drugače je bilo v srcu, ko so se vračali od polnočnice, od tega začetka blaženih skrivnosti božičnega časa in božičnih radosti. Kako je pa letos? ... In zakaj je tako letos, Janez, ko bi bilo lahko drugače? ... In s kakim veseljem in s kakim razpoloženjem v srcu in radostno jasnostjo v glavi si hitel druga leta na Božič v cerkev k deseti maši — letos pa? Kaj si druga leta kateri Božič stal skoraj pol ure pred zrcalom in delal z rokama okoli ovratnika in po ovratniku kakor za stavo, da so ti skoraj prsti odreveneli? Kaj te ne tišči na dveh mestih na vratu kakor bi te zbadali z razbeljenimi iglami ali kakor bi strmele pošastne oči na ti mesti in ju hoteli izsesati in izpaliti? Da, da, včeraj med polnočnico je peklo in žgalo na teh dveh mestih, ker so bili orožniki v cerkvi, da si mislil, da izkoprneš — ali danes peče in skeli in žge z isto silo, niti za trohico ni prenehalo od včeraj! — Kam tako hitiš, Janez? Glej na potu v cerkev Jerico, tisto Jerico, ki ti je dala tako lep šopek ob naboru in še lepšega, ko si odhajal k vojakom. Pa ji boš vendar rekel prijazno besedo v pozdrav in ji podal roko! Kaj nisi mislil tudi nanjo, ko se je porodila misel na zvezdo? ... Pa vendar ne greš kar tako mimo nje, kakor bi se ne poznala, kakor da bi ne bila ona tista, ki ti je dala ob naboru in pri odhodu k vojakom šopka, na katero si mislil obenem z nesrečnimi mislimi na zvezdo, da bo ponosna nate, in mislil ... — Kam hitiš, Janez? Torej ji res nočeš privoščiti niti prijazne besede in dati roke v pozdrav? Čuj, kaj ni rekla: "Kako je moder!" Glej, kaj se ni okrenila in ti pogledala v obraz?!

Janez je hitel kakor preganjan od zlo- kornih pošasti. Tako ga je že izmučilo in neprestano preganjalo, da mu je bilo v hipni misli že vseeno, če se tudi izve, samo da bo prej konec teh muk in negotovosti.

In je stopil — zmeden in nemiren in negotovosti prenasrčen — v orožniško hišo, salutiral, položil dopustnico na mizo in čakal zbrano ko sveča, kaj pride. Tedaj ga je zapelo in zasketelo na dveh mestih na vratu z vso silo in največje močjo — kakor skozi meglo je videl prijazen orožnikov boraz, kakor v odmev je odgovarjal na prijazna vprašanja — kako je pri vojaki, če se je privadil, če pride v šolo za šarže (tudi to!) in če je vesel, da je dobil dopust že v prvem letu — minute so bile kakor ure, dolge zimske ure brez spanja, gledati v prijazen obraz in stati pred njim po vojaško in trepetati in se bati, bilo mu je kakor bi stal golih nog na živi žerjavi.

In kakor meč na tenki niti je viselo nad njim in mu skušalo in hotelo in grozilo vsak hip pasti na glavo: Sedaj... sedaj... sedaj... vstane in ti odgne plašč in vidi...

(Dalje prih.)

SLOVENSTVO V AMERIKI

ne bo izginito tako hitro, če se bomo ameriški Slovenci zavedali, da imamo v svojem slovenskem tisku tisto silo, ki bo nas držala še dolgo, dolgo skupaj.

"AMERIKANSKI SLOVENEK"

Je prvi slovenski list v Ameriki. Čitajmo ga, naročajmo ga in podpirajmo ga! Stane leto \$6.00; polletno \$3.00; za Chicago, Kanado in inozemstvo \$7.00 in za pol leta \$3.50. Naslov:

"AMERIKANSKI SLOVENEK",

1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

PROBLEM Z DELOVNIMI SILAMI

ZAPONKE SV. KRISTOFERJA

Za avtomobiliste imamo v prodaji krasne zaponke sv. Kristoferja, patrona avto voznikov.

Narejene so tako, da se kar zapno ali zabodejo na blago, s katerim je znotraj opremljen ali tapiciran avtomobil. Stane vsak s poštnino po... **35c**

Naročila sprejema:

KNJIGARNA AMER. SLOVENEK

1849 West Cermak Road,

Chicago, Illinois

Katoliški Slovenci smo tako močni, kolikor in kakor je močno naše katoliško časopisje.

NAJLEPŠE DARILO

in najlepši spomin za sina, moža, prijatelja ali sorodnika, ki odhaja k vojakom je lep molitvenik ali rožnivenec. Naši naročniki lahko dobijo pri nas nekaj takih praktičnih predmetov.

Ti predmeti za vojake so:

VOJAŠKI MOLITVENIK Z ROŽNIM VENCEM

V lepem ovitku, ki je trpežno narejen in se zgane skupaj, kakor denarnica, da jo vojak lahko nosi v majem žepu vedno pri sebi. Knjižica vsebuje najpotrebnejše maše in druge molitve. Tako ima vojak vedno pri sebi praktičen molitvenik v angleščini in vse kar mu potreba. Ta sestav stane s poštnino vred **\$1.50**

Posebno fina posebejnena verižica je krasen predmet za vojake, pomorščake in letalce.

Narejena je iz finega blaga. Sredi je utisnjen križ z Zveščarjem. Na strani Mati Božja Milosti polna, na drugi Usmiljenosti odrešenik. Zadaš sv. Jožef z Detetom in Marijino Srce. Radi fine kakovosti je ta svetinja dražja, toda vredna, radi lepote. Stane s poštnino

\$3.10

V zalogi imamo tudi krasne "Sterling silver" verižice za na vrat in sicer: LEPE SREBRNO ŠKAPULIRŠKE MEDALJE (svetinjice), zelo lične in pripravne. Stanejo s poštnino vred **\$2.00**

Naročnikom teh predmetov naznanjamo, da zdaj mnogokrat ni mogoče na enkrat dobiti teh predmetov. Tvorilce jih izdelujejo v omejeni količini. Kdor pričakuje, da bo te predmete rabil, naj jih naroči vnaprej in ne sadnje dni, ko jih že potrebuje. Takrat večkrat s njimi ni mogoče postreči, ker jih mi dobivamo od časa do časa le v omejeni količini.

Naročilom je vedno pridjati potreben znesek in isto naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 W. CERMAK ROAD,

CHICAGO, ILLINOIS

Pisano polje

J. M. Trunk

"Čudne so te človeške živalice". Ni treba pri tem misliti le na živali. Označba ni prav nič napačna, ako kdo pravilno razume, človek ostane človek, se ne izpremeni v nobeno živalico, ako je čudna človeška živalica.

Pomoč. Kadar je sila, kličejo na pomoč. Še vsak samomilec je klical na pomoč, ako je bila pomoč mogoča. Je že tako. Tudi v velikem je tako, in tako je tudi v politiki, in še več je v politiki, kadar se kliče koga na pomoč.

Pustimo tisto dobo, ko je bilo dosti klicanja na pomoč pri sili. Srbe je vse klicalo na pomoč. Ko so prišli in pomagali... no — bolje je, da preskočimo, da rana ne postane še bolj krvaveča.

Dejstvo je pri človeški živalici, da začne brčati tiste, ki je prišel na pomoč. Ne vedno, ampak pogostoma se to dogaja. Čudna živalica.

Vsestranske pomoči je zdaj vsepovsod treba. Kličejo na pomoč, v politiki kličejo in pomagali naj bi Amerikanci, Angleži, Francozi so zdaj sami pomoči najbolj potrebni, prej so bili pri klicanju na pomoč na prvem mestu. Ali so tedaj Francozi pomagali, ali niso? Čemu je vse romalo v Pariz? Brezdvomno so vsaj nekaj pomagali. O tem ni pre-

Predstavite vašim prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj naroče!

POSŁUSAJTE

jugoslovanski radio program, ki se oddaja vsako nedeljo od 9. do 10. ure zjutraj preko radio postaje WGES v Chicagi. —

DR. H. M. LANCASTER
Dentist

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)
Telefon Canal 3817
CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9 zjutraj do 8.30 zvečer

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD
V CHICAGO

LOUIS J. ZEFAN

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN.

Najboljši avtomobili za pogrebe, kratke in ženitovanja. — Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — CENE ZMERNE.

VI SE UČITE ANGLEŠČINE —
VAŠI OTROCI PA SLOVENŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOV.

BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateri se sedaj prodaja po znižani ceni, samo **\$2.00**

Naročila pošljite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 W. Cermak Rd.,

Chicago, Illinois